

Arrest

nr. 225 923 van 9 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. Tshimpangila
Boulevard Saint-Michel 11
1040 Bruxelles

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 4 september 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot intrekking van een visum en de beslissing houdende bevel tot teruggrijping van 1 september 2019.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019 om 10.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. R. NTEKEDI, die loco advocaat P. TSHIMPANGILA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 1 september 2019 wordt verzoeker, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, staande gehouden door de grensinspectie op de luchthaven van Zaventem. Diezelfde dag nog wordt hij in kennis

gesteld van een beslissing houdende intrekking van zijn visum en een beslissing tot terugdrijving. Dit zijn de bestreden beslissingen, die respectievelijk luiden als volgt:

“WEIGERING/NIETIGVERKLARING/INTREKKING VAN EEN VISUM

Meneer K.K.J.

[...]

Op verzoek van de gemachtigde van de Minster van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie,

[...]

Werd [...] uw visum onderzocht. Nummer [...], afgegeven 31.08.2019

[...] het visum is ingetrokken.

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

[...]

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (~~artikel 32,1,a), II~~ en artikel 34,1/2) van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart te willen doorreizen naar Parijs om toeristische redenen. Hij wil de Notre Dame en de Eiffeltoren bezoeken en bij wat doorvragen ook nog ‘historische sites’ en ‘kathedralen’. Op de vraag om het wat concreter te maken geeft betrokkene toe dat hij het reisprogramma nog niet gelezen heeft. Dat programma komt ook niet volledig overeen met zijn verblijfsduur in Parijs. En bij het doornemen van de brochure is duidelijke dat betrokkene totaal niet op de hoogte is van de inhoud van de gids. Ook de brochure zelf vermeldt zaken die niet kunnen zoals bezoek aan de Notre Dame en beklimmen van de torens. De brand van april laatstleden, met als gevolg dat de site volledig afgesloten is, is duidelijk voor betrokkene en voor zijn reisbureau aan hen voorbijgegaan. De hotelreservatie is geannuleerd wegens ongeldige kredietkaart. Betrokkene is totaal onwetend hieromtrent, ondanks het feit dat het otel de vriend die de reservatie gedaan heeft hiervan op de hoogte heeft gesteld.

Het volgende document/de document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Geen echte reisdocumentatie, geen hotelreservatie.

[...]”

En

“TERUGDRIJVING

Op 01.09.2019 om 11:11 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, luchthaven Zaventem, werd door ondergetekende [...] de heer K.K.J. [...]

houder van het document gewoon paspoort nummer [...] afgegeven door Minaffet op 06.09.2016

houder van het visum nr. [...] van het type C afgegeven door Belgische Ambassade te Kinshasa geleid van 31.08.2019 tot 30.09.2019 voor een duur van 15 dagen, met het oog op BNL/2R/FRA

afkomstig uit Kinshasa met SN 358 [...] op de hooge gebracht van het feit dat d toegang tot het grondgebied aan hem(haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

[...]

E Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (artikel 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart te willen doorreizen naar Parijs om toeristische redenen. Hij wil de Notre Dame en de Eiffeltoren bezoeken en bij wat doorvragen ook nog ‘historische sites’ en ‘kathedralen’. Op de vraag om het wat concreter te maken geeft betrokkene toe dat hij het reisprogramma nog niet gelezen heeft. Dat programma komt ook niet volledig overeen met zijn verblijfsduur in Parijs. En bij het doornemen van de brochure is duidelijke dat betrokkene totaal niet op de hoogte is van de inhoud van de gids. Ook de brochure zelf vermeldt zaken die niet kunnen zoals bezoek aan de Notre Dame en beklimmen van de torens. De brand van april laatstleden, met als gevolg dat de site volledig afgesloten is, is duidelijk voor betrokkene en voor zijn reisbureau aan hen voorbijgegaan. De hotelreservatie is geannuleerd wegens ongeldige kredietkaart. Betrokkene is totaal onwetend hieromtrent, ondanks het feit dat het otel de vriend die de reservatie gedaan heeft hiervan op de hoogte heeft gesteld.

Het volgende document/de document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Geen echte reisdocumentatie, geen hotelreservatie.”

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid “De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”

2.2.2 De toepassing van deze voorwaarde

2.2.2.1. Het enig middel is geput uit de schending van de artikelen 14, 21 en 32 van Verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode), van artikel 5 van Verordening nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore), van artikel 3 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet) al dan niet samengenomen met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt het volgende:

“Attendu que la partie adverse fait référence à l'article 3, 3° de la loi du 15 décembre 1980 pour motiver sa décision ;

Que cet article stipule :

« Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants :

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

En ce que ,

Le requérant fait valoir que la décision expose en termes de motivation ce qui suit :

«N'est pas en possession des documents prouvant l'objet et les conditions du séjour »

Alors que des tels documents sont produits au moment de l'introduction de la demande de visa. Le seul document à fournir à l'arrivée est le passeport revêtu d'un visa. Qu'il sied de lire l'article 2 de la même loi qui dispose en son alinéa 2 ce qui suit :

«Est autorisé à entrer dans le Royaume, l'étranger porteur :

2° soit d'un passeport valable ou d'un titre de voyage en tenant lieu, revêtu d'un visa ou d'une autorisation tenant lieu de visa, valable pour la Belgique, apposé par un représentant diplomatique ou consulaire belge ou par celui d'un Etat partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique. »

Qu'il convient de rappeler que le requérant a rempli le formulaire ad hoc de manière complète et détaillée. Qu'elle a fourni tous les documents qui étayaient sa demande, tels qu'exigés par l'article 14 du Code visa :

- *formulaire de demande complété et signé, conforme au formulaire harmonisé de demande de visa SCHENGEN.*

- *un passeport en cours de validité*

- *les documents indiquant l'objet du voyage*

- *les documents relatifs à l'hébergement*

- *les documents indiquant que vous disposez de moyens de subsistance personnels suffisants*

Qu'il a indiqué l'objet du voyage, ce qui a été fait dans le formulaire et corroboré par les documents ;

Qu'il a fourni les documents relatifs à l'hébergement ;

Qu'il a prouvé les moyens de subsistance suffisants ;

Qu'il a produit des éléments permettant d'attester de sa volonté de quitter le territoire, le centre de ses intérêts tant affectif que social et professionnel se trouvant au Congo.

S'agissant du document de voyage, le requérant est arrivé en Belgique muni d'un passeport vêtu d'un visa en court de validité ;

Qu'on ne lui reproche aucune irrégularité, ni falsification dudit document ;

Que pour que le consulat ou l'Ambassade d'un Etat membre délivre un visa au terme de l'article 24 al 1 du Code des visas, il procède par un examen sérieux des critères de l'article 21, al 4 du code des visas ;

Qu'en l'espèce, l'Ambassade de la Belgique au Congo a délivré un visa valable pour un voyage touristique ;

Que dans la pratique de cette ambassade, le visa n'est pas délivré à n'importe qui et ne se fait que de manière stricte en tenant compte des conditions fixées par l'article 21, 1 précité ;

Que cet article 21 est ainsi libellé :

« 1. Lors de l'examen d'une demande de visa uniforme, le respect par le demandeur des conditions d'entrée énoncées à l'article 5, paragraphe 1, points a), c), d) et e), du code frontières Schengen est vérifié et une attention particulière est accordée à l'évaluation du risque d'immigration illégale ou du risque pour la sécurité des États membres que présenterait le demandeur ainsi qu'à sa volonté de quitter le territoire des États membres avant la date d'expiration du visa demandé ».

Que l'article 24, quant à lui dispose :

« 1. La période de validité du visa et la durée du séjour autorisé sont fixées sur la base de l'examen mené conformément à l'article 21 ».

Que si l'objet et les conditions de son séjour n'étaient pas clairement fixés, un tel visa ne lui aurait été jamais délivré ;

Que ce refus d'accès est simplement abusif s'il est basé sur les conditions reprises dans la décision querellée.

Qu'en effet, la partie adverse lui reproche de ne pas maîtriser l'itinéraire des sites à visiter et d'avoir annulé sa réservation d'hôtel et exige également que le requérant produise un plan urbain ;

Qu'il convient de rappeler qu'aucune disposition légale n'impose la production des documents exigés par la partie adverse quand bien même le requérant avait en sa possession un plan urbain ;

Que pour avoir accès à des centres d'attractions ou des sites touristiques, il n'est pas exigé de réserver un billet car on peut se les procurer sur place.

Que l'objet de son séjour ne saurait être autrement détaillé par un programme, lequel dépend des événements du moment, de la météo, des heures d'ouverture des sites touristiques, de la déserte par les transports publics,... Qu'il ne peut être exigé un programme détaillé pour un tel city-trip, dont le programme peut être improvisé sans encombre et modifié au gré des envies du moment. Que le but du séjour est totalement justifié par le souhait de visiter des endroits touristiques (Tour Eiffel, Cathédrale Notre dame,...) à Paris.

Que s'agissant de son hébergement, ayant de la famille en France, il a trouvé où se loger, aussi a-t-il procédé à l'annulation de sa réservation d'Hôtel. Surabondamment, il avait sur lui 2500€ de cash.

Que par conséquent, tant l'objet que le but du séjour ressortent manifestement des informations fournies par le requérant lors de son audition à l'aéroport.

Qu'en tout état de cause, en cas de doute sur la fiabilité des informations communiquées pour justifier l'objet et les conditions du séjour envisagé, la décision doit être motivée en référence à l'article 32 §1 b) du Code visa, qui vise l'hypothèse ou 'il existe des doutes raisonnables sur l'authenticité des documents justificatifs présentés par le demandeur ou sur la véracité de leur contenu, sur la fiabilité des déclarations effectuées par le demandeur (...)'. Que la décision n'est pas motivée par référence à l'article 32 §1 b), alors qu'il semblerait que c'est ce qu'entendait l'administration ».

Qu'en agissant de la sorte, l'administration tend à faire une interprétation fallacieuse de l'article 32 §1 a) ii) du Code visa en ce que celui-ci exige simplement qu'une justification au séjour soit fournie, ce qui est le cas en l'espèce. Que la justification du séjour a été exposée et étayée à suffisance, et qu'elle est manifeste. Que la question qui occupe l'administration tient plutôt de doute et de suspicions à l'égard du requérant, ce qui est prévu par une autre disposition légale comme cela a été rappelé supra. Dès lors, l'administration a commis une erreur manifeste d'appréciation et la décision souffre d'un défaut de motivation pertinente : à considérer qu'il appartenait au requérant d'étayer plus avant son projet de voyage, quod non, il convient de constater que son dossier témoigne à suffisance de l'objet de son séjour. »

Attendu que le requérant a rempli les conditions pour séjourner en France,

Qu'il a obtenu le visa et ne comprend pas pour quelle raison l'accès sur le territoire Schengen lui a été refusé et voit en cette décision un excès de pouvoir de la partie adverse ;

Que de plus, l'ambassade belge avait déjà examiné ces conditions avant de lui octroyer ce visa ;

En effet, les règlements ainsi que les dispositions communautaires pertinentes ne prévoient nullement cette condition ;

Que manifestement, l'office des étrangers rajoute à la loi en créant des conditions nouvelles ;

Qu'ainsi comme l'exige l'article 14 du règlement (CE) n°810/2009, la partie requérante a fourni tous les éléments nécessaires pour une demande de visa et devrait de ce chef avoir accès au territoire.

Qu'il s'agit in specie d'une condition supplémentaire rajoutée par la partie adverse d'autant plus que le requérant a justifié l'objet et les conditions de son séjour, et qu'il n'est pas signalé aux fins de non-admission, d'autres conditions supplémentaires devraient être précisées au requérant avant qu'il ne voyage ;

Que lui imposer ces conditions à l'arrivée est une violation du principe de bonne administration et par ricochet excès de pouvoir ;

Qu'il y a incontestablement fausse motivation. Le conseil devra annuler la décision querellée pour ce chef ;

Que dans un cas similaire le conseil de céans a procédé à l'annulation de la décision querellée (CCE, arrêt n° 161 882 du 11 février 2016).

Attendu qu'au regard de ce qui précède, il convient de dire que les faits tels que soutenus par la partie requérante sont avérés, d'autant plus que l'ambassade de la Belgique au Congo s'est basé sur ces éléments pour pouvoir octroyer le visa ;

Que la partie adverse aurait dû se référer à la demande introduite par la partie requérante dans son pays d'origine pour vérifier si toutes les conditions étaient remplies ;

Qu'il y a une présomption dans le chef de la requérante d'autant plus que le visa lui a été accordé ;

Que le requérant sollicite du conseil de céans que soit produit sa ainsi que les pièces produites par ce dernier en vue de lui permettre d'évaluer objectivement;

Qu'il est de bon sens que l'administration doit prendre des décisions en tenant compte de tous les éléments de la cause tant sur le plan factuel que juridique ;

Que l'administration doit à avoir connaissance exacte des situations qu'elle est appelée à régler avant de prendre une décision ;

Que tous les éléments du dossier démontrent que la partie adverse a d'abord pris la décision querellée avant de trouver les motifs pouvant justifier celle-ci même en violation de la loi ;

Que l'examen et les conclusions tirées par la partie adverse des documents qui lui sont présentés par le requérant relèvent manifestement de la mauvaise foi, aucun esprit lucide ne saurait procéder comme elle le fait ;

*Que la partie adverse a donc refusé de prendre en compte les documents fournis par le requérant en ne les appréciant pas à leur juste valeur, alors que ceux-ci sont susceptibles de modifier sa situation ;
Qu'en agissant ainsi, l'administration viole le principe de bonne administration et commet par ce fait même une erreur manifeste d'appréciation et un excès de pouvoir ;
Qu'il résulte de ce qui précède que la décision querellée repose sur une motivation stéréotypée, insuffisante et partant illégale ;
Qu'en toute état de cause, cette motivation reste confuse et insuffisante et partant illégale, car ne respectant pas les prescrits des articles 2 et 3 de la loi du 28 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs ;"*

2.2.2.2. Verzoeker verwijst naar zijn paspoort en het visum dat hij heeft bekomen. Hij betoogt dat hij volledig heeft voldaan aan de voorwaarden voor het bekomen van dit visum en alle gevraagde documenten heeft voorgelegd zoals vereist door artikel 14 van de Visumcode, waarna de Belgische ambassade in Kinshasa zijn aanvraag zeer rigoureuus heeft onderzocht in het licht van artikel 21 van de Visumcode alvorens daadwerkelijk over te gaan tot de afgifte van het visum op grond van artikel 24 van diezelfde Visumcode. Indien zijn doel en reisomstandigheden niet duidelijk zouden zijn aangetoond, dan zou het visum nooit zijn afgeleverd, zo stelt hij.

Vooreerst moet erop worden gewezen dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op artikel 32 van de Visumcode, nu deze bepaling niet werd gehanteerd en zij overigens betrekking heeft op de weigering van een visum, hetgeen thans niet aan de orde is; er werd wel degelijk een visum verleend.

Dit visum staat er echter niet aan in de weg dat de voorwaarden bij binnenkomst nogmaals worden onderzocht en ontslaat verzoeker niet van zijn verantwoordelijkheid om zijn reisdoel en –omstandigheden op afdoende wijze toe te lichten bij zijn binnenkomst op Belgisch grondgebied. Immers, naar luid van artikel 30 van de Visumcode kan aan het bezit van een visum als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst worden ontleend. Naar luid van artikel 34.2 van de Visumcode wordt een visum ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt en luidens artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, rechtsgrond van de beslissing tot terugnijving, kan de vreemdeling door de met de grenscontrole belaste overheden worden terugnijvedreven wanneer hij geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Verzoeker toont dus niet aan dat de verwerende partij haar bevoegdheid heeft overschreden door één en ander nogmaals te controleren. Evenmin toont hij aan dat enkel wanneer de door hem voorgelegde documenten van onregelmatigheden of valsheid worden beschuldigd, hem de toegang tot het grondgebied kan worden ontzegd.

De beide bestreden beslissingen zijn gestoeld op de vaststellingen dat verzoekers verklaringen over zijn toeristisch programma vaag zijn, hij verklaarde de inhoud van het reisprogramma niet te hebben gelezen en dus niet te kennen, dit programma niet volledig overeenkomt met de duur van zijn verblijf in Parijs, dat de brochure zaken vermeldt die niet kunnen en dat zijn hotelreservatie is geannuleerd wegens ongeldige kredietkaart en verzoeker hierover onwetend blijkt te zijn, niettegenstaande het hotel heeft verwittigd. De verwerende partij komt tot de conclusie dat geen echte reisdocumentatie en geen hotelreservatie kunnen worden voorgelegd. Zij heeft zich daarvoor gesteund op de volgende vaststellingen in het gehoorverslag van de grenspolitie:

"Betrokkene komt voor de eerste keer naar het Schengengrondgebied. Hij verklaart als toerist naar Parijs te gaan. Hij verklaart dat hij de Eiffeltoren en de Champs Élysées wil gaan bezoeken. Wanneer er gevraagd wordt hoe hij de rest van zijn reis zal invullen zegt hij dat hij historische sites en kathedralen zal bezoeken. Wanneer er gevraagd wordt concreter te zijn verklaart hij de hij geen verdere informatie kan verschaffen. Hij verklaart op dat moment dat hij een toeristische reisgids bij zich heeft die hij onmiddellijk overhandigt. Wij stellen hem de vraag of hij meer info kan geven over wat hij in de gids heeft gelezen. Hij antwoordt dat hij dat niet kan want de gids werd opgesteld door het reisagentschap en hij heeft hem nog niet gelezen. Hij kent de inhoud er niet van.

Wij stellen een paar vragen betreffende de te bezoeken site.

o Dag 1 : bezoek aan de torens van de kathedraal Notre Dame met mogelijkheid om de 422 treden naar boven te doen. Hij verklaart hierover dat hij zeker naar boven wil gaan. Hij weet niet of het gratis is of betalend.

o Dag 2: Louvre. Hij kan niet zeggen wat het Louvre juist is en hij weet niet of het gratis is of niet.

Het is duidelijk tijdens het gesprek dat betrokkene totaal niet op de hoogte is van de inhoud van de gids. Bovendien is de informatie die er in verwerkt werd door het reisbureau achterhaald. Door de brand in de

kathedraal zijn de torens en de kathedraal zelf niet meer open voor het publiek. (Volgens de site: les tours de Notre Dames sont fermées jusqu'à nouvel ordre). Bovendien loopt de gids van 01/09 tot 07/09 in plaats van tot 09/09/2019.

De hotelreservatie van betrokkene werd geannuleerd door het hotel omdat er een ongeldige kredietkaart werd gebruikt (info ingewonnen via telefonisch contact met het etablissement). Betrokkene verklaart hiervan niet op de hoogte te zijn. Nochtans werd zijn hotel geboekt (volgens zijn verklaring) door een vriend. De persoon die de boeking maakte werd in elk geval verwittigd dat de reservatie werd geannuleerd. Betrokkene blijft volhouden dat hij naar het hotel zal gaan en ter plaatse zal betalen. Betrokkene verklaart geen vrienden, kennissen of familie te hebben in Europa."

Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij voorwaarden aan de wet toevoegt, maar lijkt daarin niet te kunnen worden bijgetreden, gelet op de controlemogelijkheid aan de grens zoals hiervoor reeds uiteengezet. De verwerende partij beschikt op dat vlak over een discretionaire bevoegdheid, zodat het aan verzoeker toekomt om met concrete argumenten aannemelijk te maken dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze, of in strijd met de stukken van het dossier tot de bestreden beslissingen is gekomen.

Verzoeker stelt dat hij op de luchthaven tijdens het gehoor heeft verklaard dat hij de verschillende bezienswaardigheden in Parijs wil gaan bezichtigen zodat zijn reisdoel wel degelijk is aangetoond. Hij voegt daaraan toe dat, om toegang te krijgen tot deze attracties, het niet nodig is dat hij op voorhand een ticket heeft.

Uit niets blijkt dat verzoeker wordt verweten dat hij niet op voorhand in het bezit is van tickets. Verder kan, in acht genomen zijn verklaringen, samen met de verwerende partij worden vastgesteld dat deze vaag zijn, dat hij zijn reisprogramma niet kent –hij bevestigt zelfs het nog niet te hebben gelezen–, dit reisprogramma niet volledig overeenkomt met zijn verblijfsduur. Waar verzoeker betoogt dat het toeristische programma wordt aangepast al naargelang de omstandigheden, blijkt dit niet uit het door hem voorgelegde programma waaruit blijkt dat het dag per dag geregeld is. Voorts moet er nog op worden gewezen dat inderdaad, zoals dat in de bestreden beslissing wordt gesteld, het programma activiteiten voorziet die niet mogelijk zijn, nu op 1 september 2019 een bezoek werd gepland aan de Nôtre Dame, waarbij –in strijd met het feit dat de site volledig is afgesloten gelet op de brand die er woedde in april– wordt geëxpliciteerd dat er een mogelijkheid is om de torens te beklimmen, hetgeen verzoeker voornemens zou zijn geweest te doen. Aangezien verzoeker zelf heeft verklaard dat het programma is opgesteld door het reisagentschap, is het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij van oordeel is, gelet op al deze gegevens, dat verzoeker geen echte reisdocumentatie voorlegt.

Waar verzoeker nu in zijn verzoekschrift stelt dat zijn hotelkamer werd geannuleerd omdat hij logies heeft gevonden bij familieleden, kan de Raad alleen maar vaststellen dat dit in schril contrast staat met hetgeen hij bij de grenspolitie heeft verklaard, met name dat hij niet op de hoogste was van het feit dat zijn hotelreservatie, gemaakt door een vriend, werd geannuleerd omdat een ongeldige kredietkaart werd gebruikt en hij het hotel ter plaatse zal betalen, enerzijds, en de verklaring dat hij in Europa geen vrienden, kennissen of familie heeft anderzijds. Zijn verwijzing naar het feit dat hij 2500 euro op zak zou hebben, doet aan het voorgaande geen afbreuk, en verzoeker toont niet aan dat ten onrechte zou zijn vastgesteld dat hij geen hotelreservatie kon voorleggen.

Verzoeker toont *prima facie* niet aan dat de verwerende partij op onwettige, kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze tot de beslissing is gekomen dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven, of daarover niet afdoende zou hebben gemotiveerd.

2.2.3. Het enig middel is niet ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

A. WIJNANTS